

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Marijanović Stanislav Ferdo

UTORAK – 7.30 + Sačić Anđelka(ž) god. Marija i Ćiril

SRIJEDA – 7.30 + Mlakar Stjepan, Kosec Pavlek i Vincek Dragutin

ČETVRTAK – 7.30 + Vugrinec Katarina god Đuro i Novosel Ivan

PETAK – 7.30 + Mikulić Viktor god. i Marija

SUBOTA – 18.00 - skupna sveta misa!

NEDJELJA – 4. VAZMENA NEDJELJA

7.30 + župna

9.30 + Majcen Gabrijel god. i Hajsok Danijel

11.00 + Skupnjak Ivan (*Ludbreška*)

ŽUPNE AKTIVNOSTI: ministranti - subota u 10.00;
dječji zbor - nedjelja u 10.00.

VJERONAUK: petak u 15.00 - prvopričesnici; petak u 16.00 - firmanici.
Sastanak za roditelje prvopričesnika – nedjelja (poslije sv. mise u 11.00).

Sveta Bernardica Soubirous , 16. travnja

Bila je najstarija od šestoro djece, u vrlo siromašnoj obitelji. Rođena je u Lourdesu. Godine 1844. počela je raditi kao pastirica ovaca. Bila je vrlo krhkog zdravlja. Gospa joj se ukazala 18 puta od 11. veljače do 16. srpnja 1858. U 16. ukazanju odaje joj svoj identitet: „Ja sam Bezgrešno začete!“ Poslije tih ukazanja veliki broj hodočasnika počinje pristizati u Lourdes na mjesto gdje se ukazala Gospa. Bernardica ulazi u samostan sestara milosrdnica u Neversu. Redovničko ime joj je bilo s. Marija Bernarda. Sestre su je odbacivale te joj davale samo najniže poslove, sve dok je bolest ne pokosi i prisli da legne u krevet. Umrula je 16. travnja 1879. g.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
travanj, 2013. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina V.

broj 20 (229)

14. travnja 2013.

3. VAZMENA NEDJELJA

Otkrivenje svetog Ivana apostola

Otk 5, 11-14

Ja, Ivan, vidjeh i začuh glas anđela mnogih uokolo prijestolja, i bića i starješina. Bijaše ih na mirijade mirijada i tisuće tisuća.

Klicahu iza glasa:

»Dostojan je zaklani Jaganjac primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i blagoslov!«

I začujem:

sve stvorenje, i na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i u moru – sve na njima i u njima govori:

»Onomu koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu blagoslov i čast, i slava i vlast u vijekove vjekova!«

I četiri bića ponavljahu: »Amen!«
A starješine padahu ničice i poklone se.

Pjesma prije evandolja

Uskrsnu Krist
koji je sve stvorio
i smilovao se
ljudskom rodu.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Uskrsli Krist pristupa učenicima na isti način na koji im je pristupio onoga dana kada ih je pozvao da budu ribari ljudi. Na njegovu riječ pune se prazne mreže. I učenici shvaćaju svoje poslanje i svoj smisao postojanja.

Ali te noći ne uloviše ništa

„Nema tako velikoga problema od kojega ja ne bih mogao pobjeći!“ svojedobno je izjavio čovjek koje je mnoge potakao na razmišljanje svojom umjetnošću. I doista je nevjerovatna čovjekova potreba za bijegom. Kao da će se bijegom išta riješiti. A bijeg je uvijek vraćanje natrag. Povratak u sigurnost faze koju smo već nadišli.

Upravo to i učenici doživljavaju. Vraćaju se ribarenju. Vraćaju se noćima bez ulova.

Uzme kruh i daje im

Ali, Isus ne odustaje od svojih. Poziva ih. I u današnjem evanđeoskom odlomku kao da je sažeta cjelokupna povijest njegova odnosa s učenicima. Od identičnog poziva čudesnim ribolovom pa do podjele kruha. Isus ih svojom prisutnošću snaži da se vrate onamo od kuda su pobjegli. da žive ono na što su pozvani.

Voliš li me

Trostruko Isusovo pitanje neodoljivo nas podsjeća na trostruko Petrovo zatajenje. Ali, Bogu pritom nije ništa drugo važno osim ljubavi. Boga ne zanimaju naši razlozi niti opravdanja. Zanima ga ljubimo li ga toliko da smo spremni ići s njim do kraja.

Treba se većma pokoravati Bogu negoli ljudima

A ljubav nam otvara oči da shvatimo koji su prioriteti u životu. I onda se nećemo obazirati na ljude i njihove poglede na svijet, nego ćemo se pokoravati Bogu navještajući ono čega smo svjedoci. I sve patnje, neprilike i muke koje ćemo pritom doživjeti prikazat ćemo kao žrtvu za spasenje svakog pojedinog čovjeka. Jer Bog želi da se svi ljudi spase, pa i oni koji progone njega i njegove.

Hoćete na nas navući krv toga čovjeka

Otvorenost Bogu čini da ispravno gledamo svijet oko sebe, ali i prošle događaje. Isti oni koji se zazivali na sebe i svoju djecu krv Kristovu, sada se čude i iznenađuju. Ljudi su skloni kratkotrajno pamtit. Umanjivati bitno, a uveličavati sebi pogodno. Zato je potrebno neprestano pročišćavati memoriju. Jer samo pročišćene prošlosti može se ići u budućnost.

Žalosno je što se našem narodu još uvijek niječe i iskrivljuje istina. Što mnogi koji su prolili krv nedužnu niječu i zataškavaju svoje čine.

KUTAK ZA RAZMIŠLJANJE

Bog je uvijek uz nas

Jedan je pustinjač dugo molio Boga da mu se pokaže. Najveća mu je želja bila da od Boga ishodi obećanje kako ga nikad neće napustiti. Bog mu se naposljetku pokaže i objavi mu: „Obećajem ti da te nikada neću napustiti, da ću i u dobru i zlu jednako biti s tobom.”

Pustinjač je bio sretan. Osjećao je Boga oko sebe, uz sebe. Hodajući po pijesku obale znao se osvrtni da utvrdi ide li Bog uistinu za njim. I zbilja, još jedan par nogu slijedio je njegove. Sretan je i presretan bio taj čovjek i duboko zahvalan Bogu.

Ali naiđoše tamni oblaci, i nadviše se nad njegov život. Svakojake ga nevolje snađoše. Koračajući po pijesku vremena i osvrćući se, pustinjač se duboko razočara ustanovivši da ga Božje stope više ne slijede. Vidio je samo jedan par stopala.

„Kako to da si me napustio sad a kada mi je najpotrebnije?, jecao je čovjek, kršeći ruke od očajanja. „Kako si mogao prekršiti zadano obećanje?” No, ipak, nastavio je s hodom.

I onda, jednog dana, opet se susreo sa Bogom, licem u lice.

„Zašto si me napustio u vrijeme nesreće i patnje?“, reče Bogu. “Zašto nisi održao riječ da ćeš uvijek biti sa mnom?”

Bog se nasmiješi i reče mu: „Kad si primijetio samo jedan par stopala, znaj da su te stope pripadale Meni, a ne tebi. Jer tijekom toga tegobnog vremena, Ja sam te nosio u naručju!”

Draga braćo i sestre, nemojmo nikada zaboraviti da je naš Nebeski Otac uvijek uz nas. Kakve god nas nevolje snašle, ili koliko se god mi sami udaljili od Njega, On je uvijek blizu i samo čeka da Mu dopustimo da bude uz nas i nosi nas.

Stoga, prihvaćajmo svaki novi dan i kušnje koje on nosi kao priliku za hod uz našeg Gospodina. Odlučujmo se svaki dan iznova za Njega i neka nam svaki novi dan bude korak dalje na našem putu prema svetosti.

preuzeto s bitno.net